

[Statsministeren.]

skæftigelsen er ringe. Det er ud fra de Betragtninger, vi har handlet, da vi udstedte det paagældende Cirkulære.

Jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme imod den af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen og anbefale at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Juul m. fl. fremsatte Paastand.

Christmas Møller: Socialdemokratiets Formand, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, gjorde efter min Opfattelse een helt rigtig Bemærkning, nemlig da det ærede Medlem sagde til den høje Regering — og det gjaldt vel ogsaa dens Parti —, at man ikke vilde række Haand til en arbejderfjendsk Politik. Dette er fuldkommen rigtigt efter den Politik, der er ført fra Regeringens Side i de Maaneder, der er gaaet siden dens Dannelse. Jeg tror, man har Lov til at sige, at den høje Regering baade gennem sin Arbejdsløshedslov, som vi ogsaa gav Tilslutning, og paa andre Omraader gerne har villet give Udtryk for, at man ikke fører en arbejderfjendsk Politik, og jeg har vel ogsaa Lov til at sige, saaledes som det konservative Partis Politik er, at man vilde heller ikke have kunnet finde Støtte fra mit Partis Side til en saadan.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft understregede det stærkt ved at sige, at han absolut ikke troede, at dette Cirkulære var en bevidst Handling vendt mod Arbejderne eller de beskæftigede, at det var ikke noget, man havde villet. Man har ogsaa Lov at understrege, naar vi ser den Anledning, det ærede Medlem har benyttet, nemlig Lovforslaget om Iværksættelse af offentlige Arbejder m. v. og Beskæftigelse af arbejdsløse, at der om dette Lovforslag er afgivet en aldeles enstemmig Betænkning, at Forholdet er dette, at hvad man der er kommet frem med fra Regeringens Side og de Ændringer, der er stillet Forslag om, er indstillet af hele Udvalget med Tilslutning af Ministeren, er indstillet ikke blot af Konservative, Venstre og Radikale, men ogsaa af Socialdemokrater og Kommuniste. Dette understreger dog efter min Opfattelse, hvorledes Regeringens Hensigt er. Derfor synes jeg ogsaa, man har Lov til at sige, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ved den Dagsordensdebat, som han her har indledt — og han har jo efter de allerstørste Mønstre først ladet Trommerne gaa ude i Landet — er kommet op i et Plan, som denne Sag overhovedet ikke kan holde til.

Hvis vi ser paa det Cirkulære, som den

højtærede Arbejds- og Socialminister har udstedt, maa man efter vor Opfattelse dele Bedømmelsen heraf i selve Cirkulærets materielle Indhold og den Form, Ministeren har anvendt, nemlig at standse Arbejder saa at sige øjeblikkeligt. Hvad angaar det materielle Indhold, kan der med den nuværende Arbejdsløshedssituation — jeg skal ikke gentage de Tal, den højtærede Statsminister nævnte, men det kan understreges, at Situationen beskæftigelsesmæssigt i Landet er den, at den er saa god som nogen Sinde i den Forstand, at Arbejdsløsheden er lille, ogsaa af den Grund naturligvis, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft nævnte, at vi beskæftiger unge ved meget andet Arbejde, som er nødvendigt for Staten — vist ikke være nogen som helst Tvivl om, at en hvilken som helst Administration maatte hævde, at Beskæftigelsesforanstaltninger fra det offentlige Side særlig maatte være beregnet med høje Arbejdsløshedstal for Øje, og at det derfor er givet, at man paa et eller andet Tidspunkt i Foraaret, naar Efterspørgselen efter Arbejdskraft blev stærk, maatte have et Cirkulære — som i øvrigt i saa mange Henseender ligner de Cirkulærer, som tidligere Arbejds- og Socialministre har udsendt. Derom kan der efter vor Opfattelse ikke være nogen som helst Tvivl.

Altsaa, vi kan ikke deltage i et Angreb paa Regeringen for, at man i Foraaret 1946 med den Arbejdsløshedssituation, der var, maatte have et Cirkulære af dette materielle Indhold. Derimod vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Formen, man har valgt, og vel navnlig det Punkt, hvor jeg synes, at man med Rette kan gøre en Indvending over for den højtærede Ministers Administration. Jeg forstod ogsaa, at baade den højtærede Arbejds- og Socialminister og den højtærede Statsminister i Virkeligheden er enige heri. Man har vel Lov at sige, at lige saa givet som det var, at et Cirkulære af denne Art skulde udsendes, lige saa rimeligt og naturligt havde det været, om man havde givet et Varsel, saaledes at man ikke, om jeg saa maa sige, standsede Arbejderne pr. straks, og at man, hvis man havde forhandlet Spørgsmaalet, om jeg saa maa sige, til forskellig Side, som havde stærk Interesse for disse Spørgsmaal, vel vilde være kommet til et Resultat, som baade politisk og økonomisk havde været forstandigere. Jeg forstaar den højtærede Arbejds- og Socialministers Redegørelse og ogsaa den højtærede Statsministers Ord saaledes, at man mener, at noget saadant ikke havde været